

(Пресс, 24. 2. 2015)

„Потјеран сам јер сам увидио да 199.999 особа исте вјере или било чега другог напустило град на исти начин. Ако 200 хиљада Срба одлучи да се врати у Сарајево, рецимо 2. новембра 2021. године бићу њихов лидер. Мислим да је то град у коме Срби морају живјети. Али, нажалост, то није могуће. Сарајево је фикција, идеја у утопији. Сјајна идеја, али је нажалост пропала.“ – одговорио је др Неле Карајлић за Радио-Сарајево непосредно по завршетку рата у БиХ, на питање зашто је отишао и зашто нема намјеру да се врати.

Када је ономад први пут навратио у родни град, на истим радио таласима је репрезиран тај интервју и изазвао је толико негодовање Сарајлија да је његово кафанско друштво морала да чува полиција. А Неле је само поменуо цифру српских избјеглица коју је утврдио Хелсиншки одбор (Срђан Нијаза Диздаревић) и ни рјечју није поменуо узрок егзодуса својих сународника. Шта је онда изазвало толики гњев?

Сарајлије напросто не воле да чују ни алузију на овај дио ратне драме, у своме, како кажу, и данас „космополитском“, иако безмало етнички чистом муслиманском граду. О Казанима, Добровољачкој, о јавним и приватним затворима, слању на копање ровова, пљачкању станова, шиканирањима у редовима за воду и сл. повремено су понешто писали и „Дани“ и „Сл. Босна“. Али, када то исто помену они који су управо због тога отишли, онда постају домаћи издајници. Ваљда је требало да остану и уживају у порукама слушалаца у контакт-емисији радио „Хајата“ да „сваки Муслиман треба да покоље Србе у својој улици“

Неле Карајлић и непожељна истина о Србима у Сарајеву

Пише: Ненад Кецмановић
уторак, 24 фебруар 2015 10:49

